

ка. Нѣма човѣкъ въ свѣта, който да не е миналъ, или да не мине презъ това състояние. Страшно е това състояние, но не е безизходно. Привидно слѣнцето ще залѣзва, но пакъ ще изгрѣва. Не се разколебавайте въ вѣрата си. Каквото да стане съ васъ и около васъ, слѣнцето никога нѣма да загасне. Слѣнцето представя човѣшкото съзнание. То изгрѣва и залѣзва, но никога не загасва. Ще дойде денъ, когато човѣкъ ще застане на такава височина, отдето ще вижда слѣнцето постоянно да свѣти. За него вече слѣнцето нито изгрѣва, нито залѣзва.

Докато расте и се развива, човѣкъ постоянно минава презъ свѣтлина и тѣмнина на съзнанието си. За да издържа на тия състояния, той трѣбва да има вѣра въ Бога, като центъръ на неговия животъ. Ако не се движи постоянно около този центъръ, човѣкъ не може да расте и да се развива. Богъ дава еднакви условия на всички души да растатъ и да се развиватъ, да постигнатъ своите желания. Кѫде ще намѣрите Бога? Въ себе си. Тѣрсите ли Го вѣнъ нѣкѫде, въ този или онзи, вие ще се заблудите, ще обѣркате пѫтя си. Обѣркате ли пѫтя си, всичко ще загубите.

Единъ богатъ младежъ отишълъ при единъ адептъ да се учи. Адептътъ билъ отъ самозваните учители. Ученикътъ искалъ отъ адепта да направи нѣкакво чудо. Адептътъ казалъ: Ще направя едно чудо, но ако ми донесешъ всичките си скъпоценности. Уче-